Sokolská župa

OLOMOUCKÁ – SMRČKOVA

Župní zpravodaj

Září 2015

Ročník: XXI Číslo: 3/15

NÁČELNICTVO INFORMUJE

Župa Olomoucká- Smrčkova na 15. světové Gymnaestrádě v Helsinkách

(Antonín Skácel, župní náčelník)

Celkem 22 tisíc cvičenců z celého světa (včetně např. Zimbabwe, Singapuru či SríLanky) se po dobu sedmi dnů radovalo z pohybu ve finské metropoli. V první polovině července se zde totiž konal 15. ročník Světové gymnaestrády, na kterém nechyběli ani cvičenci naší župy.

Příprava účasti našich Sokolů započala už v roce 2013, kdy se rozeslaly první předběžné informace o akci. Pak následovala řada nácvičných srazů.

Naše župa reprezentovala ČOS hromadnou skladbou Generations Together (Generace spolu). Cvičenci vystupovali na stadionu v Helsinkách celkem třikrát.

V rámci „Národního odpoledne ČR“ vytvořili vybraní cvičenci naší župy na začátku živou českou vlajku, což slavilo u diváků obrovský potlesk, dále například členové folklorní skupiny „Odry“ vystoupili s lidovým tancem a ani nechyběla na závěr rokenrolová formace „Falcon Girls“ ze Sokola Pražského – spolu se svým trenérem zatančila skladbu na hudbu z filmu „Rebelové“.

Přesto, že byl každý člen české výpravy na začátku povinen zaplatit 1000 euro za jednotné oblečení, letenku, ubytování, částečné stravování a průkaz opravňující v Helsinkách bezplatně užívat městskou hromadnou dopravu, Sokoly to neodradilo. Nikdo nakonec nelitoval. Poznání historie, kultury, nová přátelství, neopakovatelné emoční zážitky – to vše si účastníci odvezli sebou domů.

Olomoucká výprava odjížděla z Helsinek s myšlenkou na příští gymnaestrádu, která se za další čtyři roky bude konat v rakouském Dornbirnu.

Děkuji všem zúčastněným za vzornou reprezentaci nejen naší župy, ale celé sokolské organizace ve světě.

VZDĚLAVATELSKÉ INFORMACE

Některé sokolské akce nejbližších dnů

(Vilém Klega, župní vzdělavatel)

Vedle výstavy fotografií sokoloven jednot naší župy ve Vědecké knihovně v Olomouci, Bezručova ul. 2 v měsíci září, vedle naší pravidelné účasti při uctění T.G.Masaryka ve výroční den jeho úmrtí u prezidentova pomníku na Žižkově náměstí v Olomoci v pondělí 14. září v 10.00 hodin pamatovali sokolové také na

novou akci vyhlášenou sokolským ústředím – na Noc sokoloven 11. září. Uskutečnily je některé jednoty z programových a organizačních důvodů už s předstihem, např. Sokol Olomouc – Nové Sady 11. srpna jako součást náplně svého příměstského tábora, jiné později, např. Sokol Olomouc – Chválkovice v druhé polovině září, jiné ve stanovený termín jako Sokol Olomouc, Sokol Olomouc – Černovír či Sokol Křelov. Do akce se také přihlásily Sokol Náměšť na Hané či Sokol Štěpánov. Akce Noc sokoloven, podobně jako akce Noc muzeí, Noc hradů a zámků aj., má přispět k rozšíření povědomí veřejnosti o Sokole, o jeho aktivitách. A 8. října opět vzpomeneme v jednotách různými akcemi Den sokolstva, a to podle možností jednot a podle zaměření jejich činnosti.

Zamyšlení nad 70. výročím ukončení 2. světové války a některými událostmi, které jej provázely

(František Hansman, starosta T.J. Sokol Olomouc-Hodolany)

V letošním roce jsme si daleko intenzivněji připomínali jak ve sdělovacích prostředcích, tak na různých shromážděních konec války v roce 1945. Je historickou pravdou, že brutální nacistický útok na samé základy lidské civilizace začal u nás a že to byla opět naše země, kde padly poslední výstřely regulárních německých armád.

Osudný mnichovský diktát a následná okupace Československa, z jehož západní části se stal Protektorát Čechy a Morava, zásadně ovlivnily naše budoucí osudy. Nemalé zklamání nám také přineslo jednání tehdejších evropských spojenců, kteří se naivně domnívali, že naším obětováním ochrání své státy před vojenskou konfrontací s Německem.

Éra okupace protektorátu byla prodchnuta hrdinstvím tisíců těch, kteří odešli na západní a východní frontu. Byla prodchnuta hrdinstvím statečných a odhodlaných odbojářů, kteří se nesmířili se ztrátou státnosti a svobody naší vlasti. V každém městě a skoro v každé vesnici byly oběti. Byly to roky hrozných osudů těch, kteří skončili v koncentračních táborech, ve věznicích a pod popravčími četami okupantů. Na ty z nich, kteří se dnešní chvíle nedožili, jsme vzpomínali.

Je třeba říci, že v obou válkách v minulém století jsme stáli na straně vítězů, pomáhali jsme bojovat. Ale je třeba říci, že přes nemalé hrdinství našich vojáků byl náš příspěvek pro konečné vítězství omezený. Nechci tím snižovat úlohu a hrdinství našich legionářů, letců z bojů o Británii, vojáků od Sokolova, Buzuluku, Tobruku a tisíců statečných občanů protiněmeckého odboje. Za naši svobodu a obnovu státnosti vděčíme také jiným.

Osvobození našeho státu se zúčastnila sovětská vojska 1., 2. a 4. Ukrajinského frontu, kterým veleli maršálové Žukov, Malinovský a Rybalkov. Ve 4. Ukrajinském frontu byly začleněny polské, rumunské a československé

jednotky. Při osvobození padlo 144 tis. ruských vojáků. Dále to byla americká armáda gen. Pattona, která osvobozovala jižní část Čech. Padlo zde 116 amerických vojáků.

Osvobození začalo dukelskou operací, která měla pomoci slovenskému národnímu povstání, které vypuklo v srpnu 1944. Záměr nevyšel a česko-slovenské jednotky po urputných bojích až 30. září vstoupily na naše území. Další významné bitvy byly Bratislavská, Brněnská, Ostravská a Pražské povstání. Československý armádní sbor se zúčastnil ostravské operace a po jejím ukončení pokračoval směrem na Prahu.

Americká vojska 6. května obsadila linii Č. Budějovice - Plzeň - Rokycany. Gen. Patton chtěl postupovat dále, ale měl striktní zamítnutí generála Einsehovera, velitele amerických vojsk v Evropě. Američané se Sověty se totiž v Jaltě dohodli na sféře vlivů v Evropě, místě setkání obou uskupení vojsk. Sověti se zavázali, že po ukončení války v Evropě pomohou Američanům v Asii dokončit porážku japonské armády.

1. května vypuklo povstání v Přerově. Rychle se šířilo do dalších měst a vyvrcholilo 5. května Pražským povstáním. To přispělo k ukončení války. Byl to klíčový okamžik našich dějin - 30 tis. bojovníků na barikádách, z nichž podle nejnovějších údajů 2 800 padlo, překazilo Němcům udělat z Prahy opevněné město. Situace pražanů byla velmi nepříznivá, protože proti sobě měli německé jednotky armády Mitte vybavené těžkou technikou a válečnými zkušenostmi. Pražské povstání řídila Česká národní rada. 7. května jednala o možnosti požádat generála Pattona o pomoc povstání. Skupina Smrkovského toto zamítla. Průzkumný oddíl Američanů dorazil na předměstí Prahy, ale Prahu neosvobodili.

8. května nečekaně do Prahy dorazily jednotky proněmeckého generála Vlasova a odzbrojili část německých jednotek. Česká národní rada vyjednala s Němci mír a umožnila jim odchod na západ. Odešli i Vlasovci. Na demarkační čáře Němci byli vzati do zajetí. Vlasovcům toto bylo odmítnuto a tím byl jejich osud zpečetěn.

9. května přijela do Prahy vojska maršála Koněva. Náš armádní sbor dorazil do Prahy 10. května. Pražané vítali sovětská vojska jako skutečné osvoboditele. To mělo i politický význam. V parlamentních volbách v roce 1946 to přispělo k vítězství komunistů. Václav Kopecký ve svých pamětech uvedl: kdyby Prahu osvobodili Američané, nemohl sem již přijít Gottwald. Pravděpodobně by došlo k rozdělení státu, kdy Slovensko by se dostalo pod sféru sovětského vlivu a naše země asi pod sféru vlivu západního světa.

Uctění památky těch obětí, které provázely druhou světovou válku a její ukončení, bychom měli připomínat spíše tichou vzpomínkou. Jestli přijdeme k pomníkům padlých, neměli bychom rozlišovat, zda jsou to pomníky sovětských vojáků, amerických letců nebo našich odbojových pracovníků a ve vzpomínce zde položit květinu. Lidé, jejichž jména jsou uvedena na pomnících, museli zemřít, abychom mohli žít.

Pamětní kámen pro Otakara Smrčku

(Tomáš Labounek, Sokol Olomouc-Hodolany)

Stolpersteine, česky též kameny zmizelých, jsou původně projekt německého umělce Guntera Demniga na upomínku oběti holocaustu a obětí nacistického režimu. Je to projekt, který po celé Evropě běží již několik let. V našich městech je již mnoho míst, kde se kameny nacházejí. Olomouc není výjimkou. Myšlenka tohoto projektu není "jen připomenutí obětí", ale také zároveň uctění jejich památky. Aby si někdo mohl kámen přečíst, musí se před obětí sklonit. Kameny se zasazují na chodník u domu, kde byla poslední adresa člověka, který se vinou nacistické zlovůle již bohužel nikdy nevrátil.

Starosta naší župy Otakar Smrčka bydlel podle dnešního pojmenování v ulici Švermova 7. Narodil se v Litovli 1. září 1897 a po vystudování advokátní fakulty v Praze měl zde advokátní kancelář. Bratr Smrčka jako uvědomělý Sokol a vlastenec se nikdy s nacistickou okupací nesmířil a stává se členem protinacistického odboje. Po zatčení je několikrát vyslechnut, poví to, co nacisté již stejně vědí a tímto odvážným činem zachrání další odbojáře. Za tuto velikou službu vlasti je bratr Smrčka popraven dne 12. března v roce 1943 ve Vratislavi.

Od roku 1945 na věčnou památku našemu bratrovi neseme čestný název Sokolská župa Olomoucká-Smrčkova. Po dohodě se Židovskou obcí, která projekt pokládání pamětních kamenů organizuje, nám Židovská obec zajistila výrobu a zasazení pamětního kamene. Tato slavnostní akce proběhla dne 4. srpna 2015 v Olomouci, ulice Švermova. Slavnostního odhalení se zúčastnil bratr Luboš Toušek, bývalý starosta naší župy, který symbolicky pamětní kámen odhalil. Bratr Vilém Kléga, vzdělavatel naší župy, který měl krásný projev o životě Otakara Smrčky. Dále se zúčastnil bratr Antonín Skácel, náčelník naší župy, sestra Jana Dohnálková, starostka jednoty Nové Sady, která přivedla mnoho sokolských dětí z právě probíhajícího příměstského tábora Sokola Nové Sady. Za Sokol Hodolany zde byl bratr starosta František Hansman a Bohunka Zhorová. Slavnostního aktu se zúčastnilo i několik dalších sokolů, jako například bývalý župní náčelník bratr Frydecký.

Nechyběla ani župní praporečnická četa. Za armádu se dostavil velitel posádky pplk. Mojmír Jančík a plk. Alois Kadlčík a mnoho dalších hostů. Přítomni byli rovněž novináři z Olomouckého deníku a olomoucké regionální televize, díky nim tato akce byla v novinách a v televizi.

Na úplný závěr přišla také paní Zdena Mašínová, která bydlí na této ulici. Je to velká osobnost - dcera legendárního Josefa Mašína, člena protinacistické skupiny Tři králové a sestra Ctirada a Josefa Mašínů, účastníků protikomunistického odboje.

Myslím, že se nám podařila velká věc a tím jsme Sokol a našeho velkého hrdinu Otakara Smrčku opět zviditelnili a připomněli nejen sokolské veřejnosti. Chtěl bych moc poděkovat Židovské obci za dobrou spolupráci a organizaci na této akci, rovněž našemu předsednictvu župy a v neposlední řadě jednotám a jedincům, kteří finančně přispěli na vyrobení a umístění kamene. Až půjdete po ulici Švermova, vzpomeňte si na bratra Smrčku a na další oběti nacismu.

<u>Výstava k Roku sokolské architektury</u>
(Luboš Toušek, člen redakční rady Župního zpravodaje)

I v Olomouci jsme se připojili k akcím, pořádaným letos sokolstvem v rámci Roku sokolské architektury. A to zásluhou župního vzdělavatele, člena T.J. Sokol Olomouc bratra Viléma Klegy, který zorganizoval ve spolupráci s Vědeckou knihovnou v Olomouci výstavu fotografií nazvanou "Sokolovny v sokolské župě Olomoucké-Smrčkově".

Přípravy na výstavu započaly již začátkem letošního roku. Bylo potřeba pořídit aktuální fotografie všech současných sokoloven v naší župě a připravit řadu dalších materiálů z různých publikací o Sokole i z župního archivu. Proto již na jaře podnikl br. Klega spolu s fotografem bratrem Vojtěchem Vičíkem ze Sokola Olomouc - Nové Sady několik cest, při nichž br. Vičík fotografoval exteriéry, interiéry a pořídil i jiné obrazové doklady z oblasti sokolské architektury. Přiznám se, že i já jako jejich řidič jsem si mnohé z navštívených objektů rád připomněl, v několika případech jsem viděl i dosud mně leccos neznámého. Výběr toho, co bude na výstavě zveřejněno, provedli společně bratři Klega a Vičík spolu se ses. Kamilou Petrovou ze Sokola Olomouc. Právě Její je i výtvarné řešení, příslušné popisky a umístění fotografií na panelech.

Vernisáž výstavy proběhla dne 3. září. Všechny účastníky uvítala ředitelka knihovny paní RNDr. Jitka Holásková, po níž úvodní a hlavní slovo pronesl br. Vilém Klega. Velmi cenný pak byl odborný komentář, který měl vedoucí katedry dějin umění Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci, redaktor rozsáhlé publikace Naprej! (s podtitulem Česká sportovní architektura 1567 - 2012) pan Prof. PhDr. Rostislav Švácha, CSc. (V roce 2014 obdržel ocenění "Pocta České komory architektů".)

Poslední práce na instalaci výstavy realizovaly odborné pracovnice knihovny Mgr. Lucie Soukopová, Mgr. Zuzana Vajdová a Bc. Miroslava Dvorská. Mgr. Soukopová též pořídila fotografie z vernisáže. Krátký kulturní program - instrumentální produkci žáků Základní umělecké školy Iši Krejčího v Olomouci - zajistil učitel této školy bratr Petr Vařák, též člen Sokola.

Vernisáž byla vskutku úspěšná, nabitá informacemi, pro mnoho účastníků novými a někdy až nečekanými, které si vyslechly asi 4 desítky pozvaných hostí.

Výstavu zhlédla a ocenila řada nejen návštěvníků Vědecké knihovny, ale i ti, kteří do knihovny zavítali jen kvůli výstavě.

Z JEDNOT

Dětský den

(Jindřich Dvořák, náčelník T.J. Sokol Křelov)

Letos se cvičitelé naší jednoty na přípravných schůzkách s děvčaty z rodinného centra Kaštánek dohodli, že oslavu dětského dne pojmou jako prezentaci spolků, které pracují v obci. Jako místo konání jsme vybrali lokalitu křelovského rybníka.

Do této akce se zapojili RD Kaštánek, myslivci, sbor dobrovolných hasičů, klub seniorů, včelaři, rybáři a samozřejmě my sokoli. Každý spolek si pro děti připravil náplň stanoviště tak, aby ukázal svou činnost. Ještě jsme si pozvali jednu paní, co vozila děti na koni.

U hasičů děti stříkaly na PET láhve, senioři učili děti tvořit z modelíny a děti si hledaly u nich bonbóny v zrní. Rybáři vystavěli lávku na přecházení nebo přejíždění na kole na ostrůvek. V rodinném centru tvořily děti bublifukem velký plakát. Včelaři měli i živé včely. Zajímavě o nich vykládal jejich člen a u myslivců děti poznávaly zvířata, stopy a měly ještě jiné úkoly z přírody. Na sokolském stanovišti děti skákaly na trampolíně a přeskakovaly kozu. Mohly se vyfotit jako „křelovský borec“. No a i koník se mohl uchodit, protože o jízdu byl nemalý zájem.

O občerstvení se postaral náš sokolský výbor. Velmi nám pomohl i obecní úřad, který zajistil celé zázemí a lavečky na posezení. Na závěr děti vypustily balónky s názvy spolků. Tyto balónky nám nafoukli a dodali manželé Tiší.

Den se vydařil, počasí nám přálo a u rybníka se sešlo asi 85 dětí a hodně sousedů a lidí z vesnice. Děkuji tímto obecnímu úřadu, RD Kaštánek a všem ostatním spolkům, že se tak bezvadně a aktivně podílely na této akci pro děti.

Novinky v T. J. Sokol Náměšť na Hané

(Vladimíra Vyhlídalová, hospodářka T.J. Sokol Náměšť n.H.)

V letošním roce došlo v naší jednotě k významné změně na postu starosty. Dlouholetý starosta Petr Straka, který vedl Sokol od roku 2003, v této funkci skončil a novým starostou byl zvolen Tomáš Pečiva.

Jednou z věcí, na které se chceme letos zaměřit, je větší propagace naší tělocvičné jednoty. Proto jsme se v září zapojili do dvou celorepublikových sokolských akcí. Jako první proběhla Noc sokoloven, a to v pátek 11. září. Každý návštěvník si mohl prohlédnout celou sokolovnu, na fotografiích si porovnat její původní podobu se současnou, prohlédnout i fotky dalších významných sokoloven v republice, které jsou architektonicky ztvárněné tak, že jsou dodnes dominantou a chloubou svých obcí. Přitom byly postaveny za finančního a pracovního přičinění sokolů. Připomeneme si tímto také 90. výročí založení Tyršova domu v Praze. Kromě toho si každý mohl vyzkoušet nářadí a sportovní pomůcky a zeptat se na sporty a činnosti, které ho zajímají.

Druhou akcí byl celotýdenní projekt s názvem MOVE WEEK (týden v pohybu), který probíhá v celé Evropě čtvrtý týden v září od 21. do 27. 9., a jeho cílem je propagace pohybu a sportu. Na jednotlivé dny byly naplánovány soutěže otevřené pro zájemce z Náměště a okolí - turnaje v míčových a raketových sportech, ukázkové hodiny cvičení pro děti i dospělé. V loňském roce jsme v rámci tohoto projektu připravili soutěže a hry pro děti.

Již několik let se počet našich členů pohybuje kolem 200. Velkou většinu z tohoto počtu tvoří dlouholetí sokolové. Nové členy získáváme v menším počtu a ne vždy s námi vydrží. Věříme však, že je v našem městysi plno nových obyvatel, kteří rádi sportují, jen třeba neví, jaké u nás mají možnosti – a přitom Sokol je otevřený všem sportovním nadšencům bez rozdílu věku.

Také bychom se chtěli více věnovat dětem. Od září zahájil činnost nový oddíl – atletická přípravka pro mladší školáky. Nyní pracujeme s dětmi a mládeží v těchto oddílech: badminton, stolní tenis, cvičení dívek a pohybové aktivity dětí - předškoláků.

Rádi bychom přivítali v našich řadách nové cvičitele (trenéry) i pro další dětské oddíly, např. gymnastiku či populární florbal. Podrobnější informace o našich činnostech a plánovaných akcích si může každý zájemce najít na nových webových stránkách – www.sokolnamestnahane.webnode.cz.

T. J. Sokol Velká Bystřice vyrazila sjet 2 úseky Orlice

(Milan Fait, cvičitel Sokola Velká Bystřice)

Nízká hladina, nízké obavy, přesto nás letošní sucho a malý průtok neodradily. Vzpomínky na Orlici 2014 byly totiž silnější, než předpověď počasí a faktické podmínky.

Čtyři posádky vyjely navzdory paradoxní vodácké náročnosti. Místy si každá loď vyzkoušela škrtání o dno řeky, odrážení nohou. Hlavně během prvního úseku. Ani letos jsme neměli nouzi o "cvaky". Hned 2x jsme pomáhali jedné posádce obracet kánoe plné vody. Nikomu se ale nic nestalo a chladná voda z dětí rychle osychala.

Druhý úsek byl odměnou za náročnost absolvovaného prvního dne. Více vody, více meandrů v divoké přírodě, více zážitků z fauny od vodoměrek, přes vážky, divoké kachny po ledňáčka. Pověstný jez (sjízdný 2m od pravého břehu) ani při letošním průtoku neodradil. Byly vidět spodní balvany, ale všichni ho s úsměvy zvládli.

Letos se nám podařilo po splutí druhého úseku vyšetřit čas ještě na vycházku k nedalekému památníku. Tematicky se náramně hodil. Je věnován poděkování všem sportovcům, turistům a skautům. Hlavním vzkazem památníku je připomenutí osobnosti PhDr. Jiřího Stanislava Guth-Jarkovského, spolu-zakladatele novodobých olympijských her, prvního českého člena MOV (mezinárodního olympijského výboru) a zakladatele Českého olymp. výboru a KČT.

Památník je zakončením naučné stezky lesoparkem Lipová stráň o délce 4,8 km, značená je červeně a má 10 zastavení. Děti střídavě přečetly všechny informace z památníku a dostaly odpovědi na vzniklé otázky.

Letní stanový tábor Sokola Olomouc

(Blanka Planičková, náčelnice T.J. Sokol Olomouc a hlavní vedoucí tábora)

T. J. Sokol Olomouc uspořádala na přelomu července a srpna letní stanový tábor v Doloplazích u Olomouce. Stanovou základnu si pronajímáme od T. J. Sokol Olomouc - Bělidla. Tábor se nám podařilo spolufinancovat za přispění grantu, který naší jednotě přidělil magistrát města Olomouce.

Děti se svými vedoucími si užily 12 dní zábavy a her v krásné přírodě, ale přitom kousíček od Olomouce. Počasí nám velice přálo, a tak si táborníci užili dosyta koupání na přehradě. Celodenní výlet strávily děti na koupališti v Penčicích, kde se dosyta vyřádily na skluzavce, trampolíně i houpačkách. Samozřejmě, že i řádně ochutnaly nanuky i různé sladkosti. To již k výletu jaksi patří. Zpět do tábora se dětem zrovna moc nechtělo, protože věděly, že řádný kus cesty musí zvládnout pěšky. Ve stanovenou dobu byly všechny zpět v táboře a pořádně si vychutnaly večeři.

Letošní celotáborová hra - Za tajemstvím starých gumídků - se vydařila, a vedoucí již plánují, co připraví pro své svěřence na příští prázdniny. Dovolte mi, abych touto cestou velmi poděkovala všem táborovým vedoucím za jejich obětavou práci s dětmi na letním táboře.

Navštívil jsem několik letních táborů v naší župě

(Tomáš Labounek, praporečník Sokolské župy Olomoucké-Smrčkovy)

Již mnoho let Sokol Bělidla pořádá stanový tábor u obce Doloplazy. Letošní tábor se konal od 6. do 15. Července. Já jsem se rozhodl, že jejich tábor navštívím.

Oděn do sokolského kroje s župním praporem jsem vyrazil tábor vyhledat. Po chvilce hledání jsem tábor opravdu našel. Schovaný za stromem jsem smontoval tyč na prapor a v pochodovém rytmu s praporem na rameni jsem napochodoval do tábora. Táborníci měli zrovna odpolední klid a byli velmi překvapeni, kdo je to přišel navštívit. Již na první pohled bylo vidět, že se jedná o opravdový tábor, takový, jaký mívají Skauti. Podsadové stany, polní kuchyně, polní jídelna, stožár s praporem ČOS, táborové ohniště, indiánský stan a polní

záchody. Tábor byl plný života. Sestry Veronika a Markéta zrovna připravovaly pro děti další táborovou hru. Děti se po oddílech skupinově fotily a ostatní sestry připravovaly pro děti svačinky. Bratr Toušek s kluky vyřezával a v potůčku hned zkoušel, jak plují loďky vyrobené z kůry.

Zkrátka na nějakou nudu nebo špatnou náladu tady nebyl čas. Děti tu prožily hezkých deset dní v přírodě v lese na malebném místečku, kterým protéká potůček. Určitě se něco nového naučily a poznaly nové kamarády. A díky bratru Touškovi a celé sokolské jednotě tak děti mohly zažít něco jiného než počítač nebo sedění u televize.

Nové Sady se sestrou Dohnálkovou, která pokračuje v tradici započaté před mnoha lety bratrem Frydeckým, také již několik let pořádají příměstský tábor. Letos byl od 3. do 17. Srpna. Ráno rodiče vždy své děti přivedli k sokolovně a odpoledne si je zase vyzvedli. Přes den se děti chodily koupat, cvičily v sokolovně a hrály různé hry. Velice záslužné bylo, že sestra Dohnálková sokolské děti přivedla na odhalení pamětního kamene bývalého starosty župy Otakara Smrčky, po něž nyní naše župa nese pojmenování. Díky sestrám a bratrům ze Sokola Nové Sady děti prožily nevšední prázdniny.

Sestry Lenka Mozoličová, Barbora Mozoličová, Anna Mozoličová, Eliška Michaliková ze sokolské jednoty Bělidla a sestra Marie Skácelová ml. ze sokolské jednoty Chválkovice připravily pro sokolské děti týdenní příměstský tábor v malebné obci Lošov. Tábor probíhal od 27. do 31. srpna a poslední dvě noci tam děti i spaly. Program byl nabitý. Každý den probíhalo cvičení v místní sokolovně, procházky do přírody, děti se učily uzly… Pro děti byla určitě velkou senzací návštěva místní hasičské zbrojnice. Poslední den se všichni včetně rodičů sešli u místního rybníka. Kdo chtěl, mohl si opéct kabanos a přátelsky si popovídat. Každé dítě dostalo velký balíček s pamětními cenami.

Jsem moc rád, že se tohoto tábora zúčastnili oba mí synovci, Jirka a David Labounkovi ze Sokola Hodolany. Náš David byl úplně nejmladší účastník tohoto tábora. A jelikož si vůbec po domovu nezasteskl, soudím, že sestry vše perfektně zvládly. Díky sestře Lence bylo i jídlo vynikající. Touto cestou sestrám moc děkuji, a za to, jak také i v Teamgymu se sokolským dětem naplno po celý rok věnují, jim patří můj velký dík a obdiv, protože také ony touto nezastupitelnou prací zajišťují další budoucnost našeho Sokola.

V z p o m í n á m e

Opustil nás bratr František Neškoda

Když jsme se v lednu letošního roku loučili se sestrou Helenou Neškodovou, dlouholetou sokolnicí Tělocvičné jednoty Sokol Olomouc, věděli jsme, že i její manžel František je dlouhodobě vážně nemocen. Přesto nás zaskočila zpráva, že ji již po pěti měsících následoval. Ve věku 85 let opustil všechny své nejbližší.

Br. František Neškoda, obětavý sokolník naší jednoty, spolu se svou manželkou spolehlivě zabezpečoval areál Sokola Olomouc, jeho rozsáhlou sokolovnu obklopenou nemalým zázemím. Manželé bydleli, jak bylo v minulosti Sokola ve většině případů obvyklé, v sokolovně, což odrazovalo od různých vandalských pokusů způsobit jednotě škodu, jak tomu bylo v několika případech po vrácení budovy sokolům na základě jednoho z restitučních zákonů z roku 1990. Br. Neškoda prokázal za dobu svého působení v letech 1994 – 2006 Tělocvičné jednotě Sokol Olomouc cenné služby. I to zdůraznili zástupci jednoty truchlící rodině při posledním rozloučení v obřadní síni olomouckého krematoria 23. června 2015 při své kondolenci.

Vilém Klega
vzdělavatel Sokola Olomouc

Odešel bratr Oldřich Hübner, oddaný člen České obce sokolské

Ve středu 26. srpna 2015 ve věku 82 let zesnul náhle br. Oldřich Hübner, dlouholetý starosta Tělocvičné jednoty Sokol Troubelice. Zástupci jednoty i Sokolské župy Olomoucké-Smrčkovy se s ním rozloučili 2. září v obřadní síni městského hřbitova ve Šternerku.

Bratr Hübner prožil život naplněným vrchovatě jak dobrými, tak i špatnými obdobími. Mezi ty špatné patří zejména jeho základní vojenská služba v jednotce PTP, kam byl umístěn z politických důvodů, kde však nevydržel dlouho - po několika měsících byl po vykonstruovaném procesu odsouzen k 6 letům tvrdého žaláře a práci v uranových dolech v Jáchymově. K tomu nejlepšímu z jeho života patří jeho rodina. Hlavní zásluhu na tom má jeho věrná snoubenka Blanka, která na něj čekala dlouhých 6 let, aby ihned po konci utrpení vystrojili svatbu.

Druhým nejsvětlejším údobím života br. Hübnera byl Sokol. Již v raném dětství cvičil v Sokole, jako dorostenec se zúčastnil XI. všesokolského sletu v Praze v roce 1948, jako dospělý pak cvičil na všech dalších sletech po sametové revoluci a také na dvou Světových gymnaestrádách - v rakouském Dornbirnu a ve švýcarském Lausanne.

Za celoživotní práci v Sokole mu byla udělena Stříbrná medaile ČOS. Mnozí z nás si ho pamatují i z četných společenských pietních akcí, kterých se pravidelně zúčastňoval ve svém historickém sokolském kroji.

Podle nekrologu, předneseného na smutečním obřadu členem T.J. Sokol Troubelice bratrem Vladimírem Hulou, zpracoval Luboš Toušek.

Česká obec sokolská se věnuje výchově harmonické osobnosti po stránce tělesné i duchovní a klade přitom důraz na stránku mravní. Cílem je zdraví a prostředkem je sokolská všestrannost se širokou nabídkou sportů. Sokolskou myšlenku nabízí ve prospěch naší demokratické společnosti i k mezinárodní spolupráci.

Vydává: Předsednictvo výboru Sokolské župy Olomoucké – Smrčkovy
pro vnitřní potřebu

Odpovědná redaktorka: PhDr. Jana Skácelová, Ph.D.
Uzávěrka tohoto čísla byla: 10. 9. 2015
Uzávěrka příštího čísla je: 10. 12. 2015

Do tohoto čísla přispěli: J. Dvořák, M. Fait, F. Hansman, V. Klega,
T. Labounek, B. Planičková, A. Skácel,
L. Toušek a V. Vyhlídalová

Župní kancelář: Olomouc, Rooseveltova 34; 779 00
tel.: 724 842 718;
e-mail: zolomoucka@seznam.cz, http: www.sokol-zupaolomoucka.cz

Vyhrazené hodiny župní kanceláře pro styk s jednotami:

pondělí, středa:	**15 – 18 hod.**
úterý, čtvrtek:	**9 – 12 hod.**
pauza na oběd:	**12 – 12.30 hod.**